

Premis diari MENORCA 2015

Marta Coll Torrent
Guanyadora Premi Mateu Seguí Puntas

ALLÒ QUE ÉS IMPORTANT

Noruega és un dels països amb un Producte Interior Brut (PIB) per càpita més elevats del món, segons els rànquings del Fons Monetari Internacional i del Banc Mundial dels darrers anys, i gran part d'aquesta riquesa ve causada no tant per les troballes de petroli sinó per la reinversió i distribució que se n'ha fet.

De fet, el govern noruec va crear un fons, estimat en 800.000 milions de dòlars, que es nodreix dels beneficis de la petrolera del govern i dels impostos que paguen les altres petroleres que exploten els recursos del seu subsòl. Però a Noruega saben que el petroli no durarà per sempre i a partir de l'aportació del petroli al seu PIB estan impulsant altres indústries, com la pesquera-naval i la de serveis en general.

Aquesta riquesa garanteix un estat del benestar sòlid i igualitari - de fet, Noruega és el país amb un coeficient de Gini més baix i, per tant, amb més igualtat d'ingressos del món. Noruega no és un país perfecte, però saben en què és important invertir els diners i en què no: en tot el país, només hi ha 40 quilòmetres d'autopistes al sud.

Els noruecs van votar en un referèndum no fer malbé els seus espectaculars fiords - declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO - amb autopistes innecessàries. Hi ha una xarxa de 18 Carreteres Turístiques Nacionals - amb una sèrie de miradors construïts per arquitectes de renom encarant immenses muntanyes i entrades d'aigua entre elles - amb un límit de velocitat

de 80 quilòmetres per hora. Les carreteres són sovint estretes i no són pocs els trams de muntanya. Tot i que hi ha molt poc trànsit, les condicions meteorològiques no conviden a voler sobrepassar aquesta velocitat.

Si construïssin autopistes que permetessin estalviar-se un parell d'hores en el viatge d'Oslo a Bergen, crearien la necessitat d'estalviar-se aquestes dues hores. Si després tornessin a la seva xarxa de carreteres, els noruecs necessitarien les autopistes. Però no les necessiten.

Quan una viatja o viu a l'estranger, no pot evitar comparar la nova realitat cultural, social i política que la rodeja amb aquella realitat en què va créixer i a què estava acostumada. L'abril passat, vam conduir uns 1.500 quilòmetres a 60 o 70 quilòmetres per hora, tant per paisatges costaners de vertigen com a través de serralades gelades. Aquesta és una opció per garantir la seguretat; l'altra, fer una inversió milionària en una suposada millora d'infraestructures i crear la necessitat de fer aquesta inversió.

L'exemple de les carreteres de Noruega és un de tants i l'escala de les seves infraestructures poc té a veure amb la de Menorca

L'exemple noruec només és un de tants i l'escala de les seves infraestructures poc té a veure amb la de Menorca. Tanmateix, és un exemple si més no interessant de com un govern decideix en què és important - i en què no - invertir els diners. Encara més, és també un exemple de com es té en compte la participació ciutadana - en aquest cas mitjançant un referèndum - per decidir què és important.

De fet, els països escandinaus - repetesc, lluny de ser perfectes - són pioners en participació ciutadana i consens: una zona de les costes de Copenhagen es va declarar l'any 1996 potencialment apta per al desenvolupament eòlic i l'Oficina

Municipal d'Energia i Medi Ambient va crear llavors un grup de treball format per ciutadans interessats en el projecte i una empresa municipal. Després d'haver estudiat l'impacte ambiental, s'inicià una campanya informativa de debats públics. No fou fins al cap de quatre anys quan, amb l'acceptació ciutadana, es començà a construir el projecte, que avui és el Parc Eòlic de

Middelgrunden.

Copenhagen és de les ciutats més verdes del món, si no la que més, i això es nota no només en les xifres. Els carrils-bici són tan amples com els de cotxe, perquè la majoria de gent sap que és la manera més ràpida, econòmica i ecològica de moure's. De fet, més de la meitat dels danesos que viuen a Copenhagen utilitzen la bicicleta cada dia per anar al seu lloc de treball o d'estudi.

◆ **TORNAR A MENORCA** per vacances després d'haver viscut a fora solia ser sinònim de natura intacta, d'excursions i caminades i d'una carretera general modesta, perquè no necessitem que sigui més gran ni estalviar-nos cinc minuts en el trajecte de Ciutadella a Maó. Després d'haver tornat de la capital danesa i veure la destrucció massiva del paisatge que rodeja diversos trams de la carretera, em demano si és això el que volem per la nostra illa.

On queda el consens ciutadà per garantir un model turístic respectuós amb la natura que ha caracteritzat Menorca, quan permetem que els nostres governants promoguin fins i tot la construcció d'una rotonda per entrar a un camí rural en un terreny d'interès arqueològic?

Perquè Menorca continuï mereixent el títol de Reserva de la Biosfera hi manca allò més important: la consciència - tant ciutadana com política - de saber en què és important invertir i en què no. Però a fi de poder decidir-ho, hi manca la voluntat política de generar debat públic i de permetre que sigui la ciutadania de Menorca qui decideixi sobre el model d'infraestructures que vol.

Racó escolta

EN DEFENSA DEL TERRITORI

Des d'Escoltes de Menorca volem aixecar la veu, un cop més, davant el que considerem un acte d'agressió innecessari a la nostra estimada terra.

Com sabeu el moviment escolta està estretament lligat a la natura, és per això que no ens podem mostrar indiferents a la realitat menorquina i el seu entorn natural.

Des d'aquestes línies volem transmetre el nostre total desacord amb les obres de millora de la carretera general, concretament amb les macro rotondes. Considerem que són unes obres desmesurades pel fet que la possible millora que pugui comportar sobre el trànsit de la carretera, mai compensarà l'impacte negatiu sobre el medi am-

bient, la natura i el paisatge de la nostra illa, que és el que realment fa diferent Menorca de molts altres indrets del Món.

L'equip diocesà A.D.E. Escoltes de Menorca, A.E. Federico Pareja, A.E. St. Bartomeu, A.E. St. Antoni Mª Claret, A.E. Cristòfol Barber, A.E. Sta. Eulàlia, i

l'equip de caps de l'A.E. St. Climent, ens afegim a la veu de la natura i cridem: Sos Menorca!
Escoltes, sempre apunt!